

Věc C-560/23 [Tang]ⁱ

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum podání:

8. září 2023

Předkládající soud:

Flygtningenævnet København (Dánsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. září 2023

Navrhovatel:

H (zastoupený DRC/Dansk Flygtningehjælp)

Odpůrce:

Udlændingestyrelsen

FLYGTINGENÆVNET

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267
Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)

Datum podání: 8. září 2023

Předkládající soud: Flygtningenævnet [*omissis*]

Navrhovatel: H (zastoupený DRC/Dansk Flygtningehjælp)

Odpůrce: Udlændingestyrelsen [*omissis*]

Úvod

- 1 Flygtningenævnet [komise pro uprchlíky, Dánsko; dále jen „komise pro uprchlíky“] rozhodla na základě článku 267 [SFEU] předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

pravidel upravujících lhůty stanovených v čl. 29 odst. 1 a 2 tzv. nařízení „Dublin III“ [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění); dále jen „dublinké nařízení“], posuzovaných ve spojení s článkem 27 uvedeného nařízení.

- 2 Na dublinké nařízení, které bylo přijato s odkazem na Smlouvu o fungování EU, zvláště na její čl. 78 odst. 2 písm. e), se vztahuje výhrada Dánska a v souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, není tento akt pro Dánsko závazný. Ustanovení dublinkého nařízení se však na Dánsko použijí na základě paralelní dohody uzavřené na mezivládní úrovni a z této paralelní dohody vyplývá, že je možné žádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžných otázkách [viz rozhodnutí Rady 2006/188/ES ze dne 21. února 2006 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím rozšiřující na Dánsko působnost nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, a nařízení Rady (ES) č. 2725/2000 o zřízení systému Eurodac pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinké úmluvy].
- 3 S ohledem na povahu věci a na cíl dublinkého nařízení, kterým je urychlené určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, považuje komise pro uprchlíky za nutné požádat o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora.

K pravomoci komise pro uprchlíky zahájit řízení o předběžné otázce

- 4 Komise pro uprchlíky, zřízená zákonem, je nezávislým kvazisoudním* kolektivním orgánem v rámci veřejné správy. Trvale vykonává funkci správního odvolacího orgánu pro rozhodování o odvoláních proti správním rozhodnutím v oblasti azylu, které v prvním stupni vydává Udlændingestyrelsen [služba pro správu věcí cizinců, Dánsko; dále jen „cizinecká služba“], jak vyplývá z ustanovení § 53a *udlændingeloven* [dále jen „cizinecký zákon“].
- 5 Organizace komise pro uprchlíky je upravena ustanovením § 53 cizineckého zákona. Komise se skládá z předsedy a několika místopředsedů, přičemž všichni jsou soudci, jejichž nezávislost je chráněna dánskou ústavou. Krom toho se komise skládá z několika členů jmenovaných na návrh Advokatrådet (rada

* Ndt: Dánská jazyková verze nařízení (EU) č. 604/2013 systematicky používá – například v článku 27 – termín „*en domstol eller et domstolslignende organ*“ (doslovně: „soud nebo kvazisoudní orgán“; zdůrazňuji), zatímco francouzská jazyková verze používá pouze termín „jurisdiction“ (viz rovněž například v němčině „*Gericht*“, ve švédštině „*domstol*“ nebo v italštině „*organo giurisdizionale*“; avšak viz v anglické jazykové verzi „*court or tribunal*“).

advokátní komory, Dánsko) a udlændinge- og integrationsministeren (ministr pro cizince a integraci, Dánsko). Členy komise pro uprchlíky jmenuje předseda komise na dobu 4 let s možností prodloužení na další 4 roky. Členové komise jsou nezávislí a nemohou přijímat ani vyžadovat pokyny od orgánu nebo organizace oprávněné ke jmenování nebo podávání návrhů; obdobně se na ně použijí ustanovení § 49 až § 50 *retsplejeloven* (zákon o organizaci soudnictví) týkající se žalob proti soudcům před Den Særlige Klageret (Soud pro zvláštní žaloby, Dánsko) (viz ustanovení § 53 odst. 1 druhé a třetí věty cizineckého zákona) a mohou být odvoláni ze své funkce pouze rozsudkem (viz ustanovení § 53 odst. 4 [páté] věty cizineckého zákona). Nezávislost všech členů komise je tedy zaručena zákonem.

- 6 O věcech společně rozhodují předseda nebo místopředseda komise, který zasedání rovněž předsedá, advokát a úředník Udlændinge- og Integrationsministeriet (ministerstvo pro cizince a integraci, Dánsko) (viz ustanovení § 53 odst. 6 cizineckého zákona). Rozhodnutí komise jsou přijímána většinou hlasů, přičemž každý člen má jeden hlas. Řízení před komisí má kvazisoudní a kontradiktorní povahu, což zejména znamená, že komise může v rámci vyšetřování věci rozhodnout o tom, že vyslechne cizince a svědky a že shromáždí další důkazy, stejně tak ustanovuje advokáta, pokud si jej cizinec nezvolil (podrobněji viz ustanovení § 54 a § 55 cizineckého zákona). Podle ustanovení § 56 odst. 8 cizineckého zákona jsou rozhodnutí komise pro uprchlíky konečná. To znamená, že proti rozhodnutím komise nelze podat opravný prostředek k jinému správnímu orgánu a že možnost soudního přezkumu jejich rozhodnutí je velmi omezená.
- 7 V této souvislosti se komise pro uprchlíky považuje ve smyslu článku 267 SFEU za „soud“, který má právo zahájit řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem, vzhledem k tomu, že se jedná o orgán zřízený zákonem, o orgán stálý, s obligatorní jurisdikcí, že řízení před ním má kontradiktorní povahu, že tento orgán aplikuje právní předpisy a že je nezávislý, jak vyžadují kritéria uvedená v bodu 23 rozsudku ze dne 24. května 2016, MT Højgaard a Züblin (C-396/14, EU:C:2016:347).

Skutkový stav věci

- 8 Dne 25. dubna 2021 vstoupil afghánský státní příslušník H (dále jen „cizinec“) na dánské území. Téhož dne podal v Dánsku žádost o mezinárodní ochranu. Z databáze Eurodac vyplývá, že cizinec byl v Rumunsku zaregistrován jako žadatel o azyl dne 5. března 2021.
- 9 Dne 24. června 2021 proto cizinecká služba požádala Rumunsko o přijetí cizince zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. c) dublinského nařízení.
- 10 Dne 7. července 2021 Rumunsko vyhovělo žádosti Dánska ze dne 24. června 2021 o přijetí cizince zpět.

- 11 Dne 19. července 2021 přijala cizinecká služba rozhodnutí o přemístění cizince do Rumunska podle čl. 18 odst. 1 písm. c) dublinského nařízení. Prohlášením učiněným téhož dne podal cizinec proti tomuto rozhodnutí odvolání ke komisi pro uprchlíky. Odvolání mělo podle čl. 27 odst. 3 písm. a) dublinského nařízení odkladný účinek.
- 12 Dne 28. února 2022 Rumunsko informovalo všechny členské státy, že od 1. března 2022 pozastaví všechna přemístění do Rumunska prováděná podle dublinského nařízení, a to z důvodu konfliktu na Ukrajině a zvýšeného přílivu uprchlíků do Rumunska.
- 13 Dne 15. března 2022 vrátila komise pro uprchlíky věc cizinecké službě k přezkumu v prvním stupni, zejména proto, aby služba rozhodla o dopadu obecného oznámení rumunských orgánů na konkrétní rozhodnutí o přemístění cizince-žadatele do Rumunska.
- 14 Dne 8. dubna 2022 cizinecká služba znovu rozhodla o přemístění cizince do Rumunska podle čl. 18 odst. 1 písm. c) dublinského nařízení. Prohlášením učiněným téhož dne podal cizinec proti tomuto rozhodnutí odvolání ke komisi pro uprchlíky. Odvolání mělo podle čl. 27 odst. 3 písm. a) dublinského nařízení odkladný účinek.
- 15 Dne 24. května 2022 Rumunsko informovalo všechny členské státy, že pozastavení všech přemístění do Rumunska prováděných podle dublinského nařízení bylo zrušeno.
- 16 Dne 2. prosince 2022 komise pro uprchlíky potvrdila rozhodnutí cizinecké služby ze dne 8. dubna 2022.
- 17 Dne 2. února 2023 požádal zástupce cizince o obnovení řízení. Zástupce v tomto ohledu tvrdil, že žádost cizince o azyl musí být v Dánsku posouzena ve věci samé, neboť lhůta stanovená v prvním případě uvedeném v odstavci 1 článku 29 dublinského nařízení uplynula již před vydáním rozhodnutí cizinecké služby ze dne 8. dubna 2022, v důsledku čehož je Dánsko podle čl. 29 odst. 2 nařízení od té doby příslušné k posouzení žádosti ve věci samé. Zástupce podpůrně uvedl, že věc má být předložena Soudnímu dvoru v rámci řízení o předběžné otázce, jelikož Soudní dvůr se dosud nevyjádřil k výkladu článku 29 v takové věci, jako je projednávaná věc.
- 18 Dne 13. února 2023 komise pro uprchlíky rozhodla, že věc znovu posoudí na novém zasedání.
- 19 Dne 19. dubna 2023 komise pro uprchlíky potvrdila rozhodnutí cizinecké služby ze dne 8. dubna 2022. Co se týče otázky počítání lhůty podle čl. 29 odst. 1 dublinského nařízení, rozhodnutí obsahuje mimo jiné následující úvahy:

„[...]

Vrácení věci komisí pro uprchlíky cizinecké službě dne 15. března 2022 vedlo k tomu, že v návaznosti na rozhodnutí orgánu rozhodujícího o opravném prostředku byla věc stále v řízení před orgány příslušnými ve věcech cizinců, stejně tak pokračování v projednávání věci znamenalo, že cizinec-žadatel nemohl být přemístěn do Rumunska a výkon nového rozhodnutí o přemístění do Rumunska vydané cizineckou službou dne 8. dubna 2022 byl po dobu odvolacího řízení pozastaven až do vydání nového rozhodnutí komise pro uprchlíky ze dne 2. prosince 2022, kterým komise potvrdila rozhodnutí služby pro uprchlíky přemístit cizince-žadatele do Rumunska.

Dublinké nařízení ani výše uvedená judikatura Soudního dvora Evropské unie se výslovně nezabývají tím, jaké důsledky v oblasti lhůt má vrácení věci, o níž bylo rozhodnuto podle dublinkého nařízení, orgánem rozhodujícím o opravném prostředku orgánu rozhodujícímu v prvním stupni, ale z čl. 29 odst. 1 tohoto nařízení vyplývá, že k přemístění musí dojít nejpozději šest měsíců od přijetí žádosti jiným členským státem o převzetí dotyčné osoby nebo o její přijetí zpět nebo od vydání konečného rozhodnutí o opravném prostředku nebo o přezkumu, pokud má podle čl. 27 odst. 3 odkladný účinek. Pokud k přemístění nedojde během šestiměsíční lhůty, příslušnému členskému státu zanikne podle čl. 29 odst. 2 jeho povinnost převzít nebo přijmout dotyčnou osobu zpět a příslušným státem se stává dožadující členský stát. Tato lhůta může být prodloužena nejvýše na jeden rok, pokud přemístění nemohlo být uskutečněno z důvodu uvěznění dotyčné osoby, nebo až na 18 měsíců, pokud je dotyčná osoba na útěku.

V každém případě za okolností projednávané věci – kdy bylo vrácení věci odůvodněno zcela nepředvídanými okolnostmi, které nelze vytykat orgánům příslušným ve věcech cizinců – má komise pro uprchlíky za to, že ustanovení článku 27 dublinkého nařízení – stejně jako *rationi legis* tohoto ustanovení týkající se práva na účinný opravný prostředek proti rozhodnutím přijatým podle čl. 18 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (v tomto smyslu viz rovněž bod 19 odůvodnění tohoto nařízení a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie) – nejlépe odpovídá vykládat nařízení v tom smyslu, že šestiměsíční lhůta stanovená ve druhém případě uvedeném v odstavci 1 článku 29 začala v projednávaném případě běžet až od konečného rozhodnutí komise pro uprchlíky ze dne 2. prosince 2022, ačkoli vrácení věci, o němž rozhodla komise dne 15. března 2022, mohlo mít za následek rozhodnutí cizinecké služby o nepřemístění cizince-žadatele do Rumunska.

Komise pro uprchlíky je proto toho názoru, že není důvod rozhodnout, že žádost o azyl dotčeného cizince musí být napříště věcně posouzena v Dánsku. [...]

[...]“.

- 20 Dne 4. května 2023 se komise pro uprchlíky na žádost [nevládní organizace Danish Refugee Council/Dansk Flygtningehjælp (dále jen „DRC“)] rozhodla obnovit řízení za účelem přezkumu výkladu pravidel týkajících se lhůt stanovených v čl. 29 odst. 1 a 2 ve spojení s článkem 27 dublinského nařízení. Ve svém návrhu na obnovení řízení DRC odkázala zvláště na rozsudek Soudního dvora ze dne 30. března 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pozastavení lhůty pro přemístění v odvolacím řízení) (C-556/21, EU:C:2023:272), a tvrdila, že s ohledem na dublinské nařízení se v okamžiku rozhodnutí cizinecké služby ze dne 8. dubna 2022 stalo příslušným Dánsko (viz čl. 29 odst. 2 nařízení).
- 21 V rámci přezkumu původního odvolání a přezkumu druhého odvolání, jakož i v rámci prvního vrácení věci k opětovnému přezkumu byl výkon rozhodnutí o vyhoštění odložen, stejně je tomu i v případě předmětného opětovného přezkumu.

Relevantní ustanovení unijního práva

- 22 Relevantní unijní právní úprava spočívá v čl. 29 odst. 1 a 2 [dublinského] nařízení ve spojení s články 18 a 27 nařízení a s body 4, 5 a 19 odůvodnění tohoto nařízení, jakož i s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie [dále jen „Listina“].
- 23 Článek 29 odst. 1 zejména stanoví, že přemístění žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. c) nebo d) z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provádí po konzultaci dotyčných členských států v souladu s vnitrostátním právem dožadujícího členského státu, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději šest měsíců od přijetí žádosti jiným členským státem o převzetí dotyčné osoby nebo o její přijetí zpět nebo od vydání konečného rozhodnutí o opravném prostředku nebo o přezkumu, pokud má podle čl. 27 odst. 3 odkladný účinek. Odstavec 2 článku 29 stanoví, že pokud k přemístění nedojde během šestiměsíční lhůty stanovené odstavcem 1 tohoto článku, příslušnému členskému státu zanikne jeho povinnost převzít nebo přijmout dotyčnou osobu zpět a příslušným státem se stává dožadující členský stát. Tato lhůta může být prodloužena nejvýše na jeden rok, pokud přemístění nemohlo být uskutečněno z důvodu uvěznění dotyčné osoby, nebo až na 18 měsíců, pokud je dotyčná osoba na útěku.
- 24 Z článku 27 nařízení vyplývá, že cizinec uvedený v čl. 18 odst. 1 písm. c) nebo d) má právo na podání účinného opravného prostředku k soudu co do skutkové i právní stránky ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo jeho přezkumu.
- 25 Preambule dublinského nařízení (body 4, 5 a 19 odůvodnění) zdůrazňuje význam jasné a proveditelné metody určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl. Tato metoda by měla být založena na objektivních a spravedlivých kritériích jak pro členské státy, tak pro dotčené osoby a měla by zejména umožnit urychlené určení příslušného členského státu tak, aby byl zaručen účinný přístup

k řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany a aby nebyl ohrožen cíl urychleného vyřízení žádostí o mezinárodní ochranu. Měly by být stanoveny právní záruky a právo na účinný opravný prostředek, pokud jde o rozhodnutí o přemístění dotyčné osoby do příslušného členského státu, aby byla zaručena účinná ochrana jejich práv v souladu zejména s článkem 47 Listiny.

- 26 Soudní dvůr se v několika rozsudcích vyjádřil k výkladu čl. 29 odst. 1 a 2 a článku 27 dublinského nařízení a komise pro uprchlíky věnuje pozornost skutečnosti, že judikatura Soudního dvora přijala restriktivní výklad lhůt stanovených v dublinském nařízení, jak vyplývá – nad rámec rozhodnutí citovaných níže v bodech 32 a 33 – z rozsudků ze dne 31. května 2018, Hassan (C-647/16, EU:C:2018:368), ze dne 7. června 2016, Ghezelbash (C-63/15, EU:C:2016:409), ze dne 25. října 2017, Shiri (C-201/16, EU:C:2017:805) a ze dne 5. července 2018, X (C-213/17, EU:C:2018:538).
- 27 V rozsudku ze dne 30. března 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pozastavení lhůty pro přemístění v odvolacím řízení) (C-556/21, EU:C:2023:272), Soudní dvůr zřejmě naposledy rozhodoval o ustanoveních dublinského nařízení týkajících se lhůt, přičemž v tomto rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že čl. 29 odst. 1 a 2 nařízení ve spojení s čl. 27 odst. 3 tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu ve druhém stupni o opravném prostředku proti rozsudku, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o přemístění, umožňuje přijmout na návrh příslušných orgánů předběžné opatření, které jim umožní nepřijmout nové rozhodnutí do doby, než bude rozhodnuto o tomto opravném prostředku, a jehož cílem nebo účinkem je pozastavení lhůty pro přemístění až do tohoto rozhodnutí, za podmínky, že takové opatření může být přijato pouze tehdy, když byl výkon rozhodnutí o přemístění odložen při projednávání opravného prostředku v prvním stupni podle čl. 27 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení. Bod 24 tohoto rozsudku mimoto uvádí, že z článku 29 odst. 1 dublinského nařízení, a zejména z použití výrazu „konečné rozhodnutí“ vyplývá, že unijní normotvůrce zamýšlel, aby lhůta pro přemístění začala běžet až od okamžiku, kdy rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutí o přemístění nabude právní moci po vyčerpání opravných prostředků stanovených právním řádem dotčeného členského státu, za podmínky, že výkon rozhodnutí o přemístění byl podle čl. 27 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení odložen.

Relevantní ustanovení vnitrostátního práva

- 28 V projednávané věci vyvstaly pochybnosti ohledně výkladu ustanovení týkajících se lhůt stanovených v čl. 29 odst. 1 dublinského nařízení z toho důvodu, že komise pro uprchlíky v rámci přezkumu podle článku 27 nařízení nařídila vrácení věci cizinecké službě za účelem přezkumu v prvním stupni v souladu s pravidly vnitrostátního správního práva.

- 29 Podle dánského správního práva dojde k vrácení věci, pokud nadřízený orgán zruší rozhodnutí přijaté podřízeným orgánem, načež je věc vrácena k přezkumu podřízenému orgánu. Vrácení věci tedy znamená zrušení rozhodnutí podřízeného orgánu.
- 30 V dánském správním právu může k vrácení věci dojít v podstatě ve třech případech: 1) není-li věc dostatečně objasněna před vydáním rozhodnutí v prvním stupni, 2) došlo-li při projednání věci v prvním stupni k závažným chybám, nebo 3) jsou-li zjištěny nové informace významné pro původní rozhodnutí.
- 31 Vrácení věci tedy znamená, že orgány věc stále vyřizují a že nové rozhodnutí přijaté v prvním stupni lze napadnout u orgánu rozhodujícího o opravném prostředku.

Argumenty zúčastněných stran

- 32 Cizinecká služba uvedla, že lhůta stanovená v čl. 29 odst. 1 dublinského nařízení v projednávané věci neuplynula, a zvláště připomněla, že toto ustanovení zohledňuje zásadu, podle níž lhůta k provedení přemístění počíná běžet až od vydání konečného rozhodnutí o opravném prostředku, jak vyplývá z rozsudků ze dne 29. ledna 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41), bod 45, a ze dne 26. července 2017, A. S. (C-490/16, EU:C:2017:585), body 58 a 60. Toto konečné rozhodnutí však bylo přijato až vydáním rozhodnutí komise pro uprchlíky ze dne 2. prosince 2022.
- 33 Zástupci cizince (a sice advokát určený k jeho zastupování a DRC) tvrdili, že lhůta stanovená v čl. 29 odst. 1 dublinského nařízení uplynula předtím, než cizinecká služba přijala dne 8. dubna 2022 nové rozhodnutí v návaznosti na vrácení věci, o němž rozhodla komise pro uprchlíky dne 15. března 2022 a které vedlo ke zrušení rozhodnutí cizinecké služby ze dne 19. července 2021. V době, kdy cizinecká služba přijala nové rozhodnutí ze dne 8. dubna 2022, uplynulo již více než šest měsíců od okamžiku, kdy rumunské orgány vyhověly žádosti o přijetí zpět, takže z čl. 29 odst. 1 dublinského nařízení přímo vyplývá, že k posouzení žádosti cizince o azyl je příslušné Dánsko. Nové rozhodnutí o přemístění musí tedy být orgánem prvního stupně po vrácení věci přijato ve lhůtě šesti měsíců poté, co příslušný členský stát sdělil, že vyhověl žádosti. Odkázali zejména na kogentní povahu lhůt v čl. 29 odst. 1 a 2 nařízení, jakož i v rozsudcích ze dne 13. listopadu 2018, X a X (C-47/17 a C-48/17, EU:C:2018:900), bod 70, ze dne 19. března 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218), body 59 a 60, ze dne 31. března 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl a další (Hospitalizace žadatele o azyl v psychiatrické nemocnici) (C-231/21, EU:C:2022:237), body 54 až 56, a ze dne 22. září 2022, Bundesrepublik Deutschland (Správní odklad výkonu rozhodnutí o přemístění) (C-245/21 a C-248/21, EU:C:2022:709), body 65 až 68. Znění těchto ustanovení ani jejich účel neumožňují dospět k závěru, že rozhodnutí komise pro uprchlíky o vrácení věci ze dne 15. března 2022 je „konečným“ rozhodnutím, které

odůvodňuje novou šestiměsíční lhůtu podle nařízení. Znění těchto ustanovení ani jejich účel neumožňují dospět k závěru, že rozhodnutí komise pro uprchlíky o vrácení věci vydané dne 15. března 2022 je „konečným“ rozhodnutím, které odůvodňuje novou šestiměsíční lhůtu podle nařízení. V návaznosti na rozsudek ze dne 30. března 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pozastavení lhůty pro přemístění v odvolacím řízení) (C-556/21, EU:C:2023:272), lze důvodně tvrdit, že rozhodnutí o vrácení věci ze dne 15. března 2022 vedlo ke zrušení rozhodnutí cizinecké služby ze dne 19. července 2021, a že tedy již nelze mít za to, že odvolání bylo podáno proti rozhodnutí o přemístění nebo že výkon tohoto rozhodnutí mohl být odložen podle článku 27 dublinského nařízení. Zástupci cizince krom toho tvrdili, že rozsudek ze dne 29. ledna 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41), se týká dřívějšího nařízení „Dublin II“, přičemž stávající nařízení („Dublin III“) stanoví lepší ochranu žadatelů o azyl v rámci tzv. dublinského řízení, včetně právní úpravy odkladného účinku, a že rozsudek ze dne 26. července 2017, A. S. (C-490/16, EU:C:2017:585), se týká jiné situace, než je situace v projednávané věci, neboť se týká pouze opravného prostředku k soudu ve smyslu čl. 27 odst. 3 nařízení, na jehož základě se přiznává odkladný účinek.

Kontext otázky položené komisí pro uprchlíky

- 34 V projednávané věci jde o následující situaci. Cizinecká služba rozhodla v šestiměsíční lhůtě stanovené v prvním případě uvedeném v odstavci 1 článku 29 dublinského nařízení o přemístění cizince do Rumunska podle čl. 18 odst. 1 písm. c) nařízení. Toto rozhodnutí bylo napadeno před komisí pro uprchlíky jakožto orgánem rozhodujícím o opravném prostředku (viz článek 27 dublinského nařízení), tento orgán dne 15. března 2022 rozhodl o vrácení věci cizinecké službě k přezkumu v prvním stupni z důvodu, že rumunské orgány rozhodly pozastavit od 1. března 2022 přemísťování v rámci dublinského řízení do Rumunska z důvodu konfliktu na Ukrajině a zvýšeného přílivu uprchlíků do Rumunska. Cizinecká služba následně dne 8. dubna 2022 znovu přijala rozhodnutí o přemístění cizince-žadatele do Rumunska na základě čl. 18 odst. 1 písm. c) dublinského nařízení a proti tomuto rozhodnutí – které tak bylo přijato až po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v prvním případě uvedeném v odstavci 1 článku 29 dublinského nařízení a počítané ode dne, kdy příslušný členský stát žádosti o přemístění vyhověl – bylo ke komisi pro uprchlíky podáno odvolání, a to ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy. O tomto odvolání poté komise pro uprchlíky rozhodla konečným rozhodnutím ze dne 2. prosince 2022, v návaznosti na vrácení věci, o němž rozhodla dne 15. března 2022, a na následné setrvání na rozhodnutí o přemístění ze strany cizinecké služby dne 8. dubna 2022.
- 35 Namísto toho, aby komise pro uprchlíky nařídila dne 15. března 2022 vrácení věci, mohla stejně tak pozastavit řízení, které před ní probíhalo, aby mohla – případně prostřednictvím cizinecké služby – získat dodatečné informace o vývoji situace v Rumunsku, a v takovém případě by problém dotčený v projednávané věci nevyvstal. Z prvního případu uvedeného v odstavci 1 článku 29 dublinského nařízení totiž vyplývá, že k přemístění musí dojít nejpozději šest měsíců od vydání

konečného rozhodnutí o opravném prostředku nebo o přezkumu, pokud má podle čl. 27 odst. 3 nařízení odkladný účinek. Podle komise pro uprchlíky je však zřejmé, že takový postup představuje menší právní ochranu cizince než její vlastní postup, kdy je věc vrácena cizinecké službě, což poskytuje cizinci možnost nového dvoustupňového přezkumu věci.

- 36 V projednávané věci bylo vrácení odůvodněno vnějšími a zcela nepředvídanými okolnostmi, které nelze vytýkat cizinecké službě, a sice skutečností, že příslušný členský stát, konkrétně Rumunsko, poté, co vyhovělo žádosti o přemístění, obecně pozastavilo přemísťování podle dublinského nařízení z důvodu konfliktu na Ukrajině a zvýšeného přílivu uprchlíků do země. Komise pro uprchlíky si tedy prostřednictvím žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce přeje objasnit výklad pravidel týkajících se lhůt stanovených v čl. 29 odst. 1 a 2 dublinského nařízení ve spojení s článkem 27 tohoto nařízení v takové situaci, jako je situace dotčená v projednávané věci, která podle jejího názoru není výslovně upravena nařízením, a to ani pokud jde o otázku, zda možnost počítat lhůtu ode dne konečného rozhodnutí ve věci samé je ponechána členskými státy na základě zásady procesní autonomie, vzhledem k tomu, že tyto státy uplatňují pravidla vnitrostátního správního práva a kromě toho uplatňují zásady rovnocennosti a efektivy zakotvené unijním právem [viz rozsudek ze dne 15. dubna 2021, *État belge* (Skutečnosti, které nastaly po přijetí rozhodnutí o přemístění) (C-194/19, EU:C:2021:270), bod 42]. V projednávané věci bylo tímto datem datum rozhodnutí komise pro uprchlíky ze dne 2. prosince 2022, která potvrdila nové rozhodnutí o přemístění cizince přijaté cizineckou službou dne 8. dubna 2022.

Položená otázka

- 37 Ve výše uvedených souvislostech je Soudní dvůr žádán, aby odpověděl na následující otázku:

Musí být pravidla týkající se lhůt stanovená v čl. 29 odst. 1 a 2 dublinského nařízení vykládána v tom smyslu, že šestiměsíční lhůta stanovená ve druhém případě uvedeném v odstavci 1 článku 29 nařízení začíná běžet od vydání konečného rozhodnutí ve věci samé v situaci, kdy takový odvolací orgán dožadujícího členského státu, jako je orgán uvedený v článku 27 nařízení, vrátil věc týkající se přemístění příslušnému orgánu prvního stupně, který následně přijal nové rozhodnutí o přemístění po více než šesti měsících ode dne, kdy příslušný členský stát vyhověl žádosti o přijetí zpět – zejména pokud je vrácení odůvodněno skutečností, že příslušný členský stát, který původně vyhověl žádosti o přemístění, následně přijal rozhodnutí o všeobecném pozastavení přemísťování prováděného na základě dublinského nařízení – a kdy rozhodnutí o vyhoštění dotyčného cizince byl přiznán odkladný účinek?

[omissis]

[omissis]
[jméno]
(předseda, soudce
odvolacího soudu)

[omissis]
[jméno]
(člen určený radou
advokátní komory)

[omissis]
[jméno]
(člen určený ministrem pro cizince
a integraci)

PRACOVNÍ DOKUMENT